

[Johs. Christiansen.]

for derved at give ham en anledning til at tage sagen op gennem forhandling med sin trafikministerielle embedskollega. Sagen drejer sig om medborgere, hvem skæbnen jo har ramt meget hårdt. De har for mig at se krav på enhver rimelig imødekommenhed, der kan lyse op i deres tilværelse. Da dette i det foreliggende tilfælde desuden kan ske, uden at man derved går banernes forretningsmæssige hensyn for nær, er det mit håb, at de to ministre i fællesskab kan finde frem til en for alle parter tilfredsstillende ordning, og jeg forventer, at den højtærede socialminister vil gøre herfor, hvad han formår.

Socialministeren (Strøm): Det ærede medlem har stillet mig det spørgsmål, om jeg vil medvirke til en rabatordning for invaliderentemodtagere ved kørsel på danske jernbaner. Hertil kan jeg svare, at der for visse grupper af invaliderede allerede eksisterer en rabat- eller særordning, der gælder både for befordring med statsbanerne og med de private baner. Jeg tænker her på de blinde, for hvem der findes en særordning, der går helt tilbage til 1928, og på invalider, der under befordring må have sygevojn, rullestol, invalidecykel o. lign. med sig. Efter den nugældende ordning, der er nogle år gammel, kan en blind, der rejser alene, rejse for halv pris, og den blinde, der rejser med en seende ledsager, skal kun betale én billet for begge personer. Invaliderede, for hvem et invalidetransportmiddel er en nødvendighed, kan få deres sygevojn, rullestol o. lign. indskrevet gratis som rejsegods; af formaliteter kræves der blot et særligt legitimationskort, udstedt henholdsvis af Dansk Blindesamfund og af Landsforeningen af Vanføre, og det er ikke en betingelse for at få kortet, at de pågældende er medlemmer af disse organisationer.

Den ordning, jeg har redegjort for, betales af socialministeriet, og den væsentligste baggrund for ordningen er ønsket om, at personer, der på grund af invaliditet vil have særlige udgifter til befordring enten til en ledsager eller til rejsegods, skal stilles økonomisk på lige fod med andre mennesker ved kørsel på jernbanerne. Jeg skal gerne undersøge mulighederne for en udvidelse af denne ordning.

Til de bemærkninger, jeg her har fremsat, vil jeg gerne føje, at hvis det ærede medlem hr. Johs. Christiansen ved sit spørgsmål har tænkt på en ordning for invaliderne svarende til den ordning, der gælder for personer over 65 år — den såkaldte 65-billet, der jo ikke gælder for aldersrentemodtagere alene, sådan som det ærede medlem nu sagde — må jeg henvise til, at bestemmelsen derom er gennemført af ministeriet for offentlige arbejder, som det ærede medlem jo også gjorde opmærksom på. Men jeg skal gerne, som det ærede medlem ønsker det, tale med ministeren for offentlige arbejder derom og høre, om der er mulighed for at gennemføre en ordning som den, det ærede medlem hr. Johs. Christiansen efterlyser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kirkegaard* til landbrugsministeren:

„På tænker landbrugsministeren at fremsætte lovforslag til støtte for en fortsat forbedring af landbrugets staldhygiejne?“

Kirkegaard: Mit spørgsmål vil jeg gerne begrunde med den kendsgerning, at næsten alle er enige om, at en meget stor part, nok langt over halvdelen, af landbrugets staldbygninger slet ikke er i tidssvarende stand. De er gamle og upraktisk indrettet; ofte mangler de både ventilation og isole-ring, de er for fugtige og kolde, kort sagt for dårlige til en stor og billig produktion. Særlig sagkyndige anslår landbrugets byggebehov til meget store beløb; jeg tror, der har været nævnt milliardbeløb i den forbindelse.

Vi har sikkert ikke i tiden store muligheder for et så omfattende nybyggeri på landet, og selv om vi havde, ville der gå for lang tid, inden de sidste stalde bliver fornyet; der vil gå mange år med tomgang og spild af værdier. Det ville derfor være af meget stor betydning, om de forbedringer af bestående stalde, de foranstaltninger vedrørende staldhygiejne, som gennem nogle år er sket med støtte af Marshallmidlerne, kunne fortsætte. Der indgår vel nu op imod 20 mill. kr. årlig — jeg kender ikke det nøjagtige tal, men der indgår store beløb — i renter og afdrag på tidligere givne Mar-